

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

26. De mandato, Procuratore, Syndico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

(feminæ) qui iudicij discretionem habent; Religiosi malè faciunt, si sine consensu Prælati fiant depositarij.

Ecclesia vel Monasterium non tenetur, si deposi-
tum dolo aut culpa lata Clerici vel Religiosi amissa
fuerit, nisi capitulum consenserit in depositi suscep-
tionem Quod etiam dicendum de Prælato, apud
quem res deposita fuit, quia delictum personæ non
debet redundare in detrimentum Ecclesiæ.

Sequestrum species quædam depositi est (seque-
sterdicitur, apud quem plures eandem rem de qua
controuersia est, deposuerunt.)

NB. Sequestratio duplex est, voluntaria & neces-
saria. Voluntariæ seu quæ partium consensu fit, ea na-
tura est, ut dum apud sequestrum res deposi-
ta manet, nisi aliter conuentum fuerit, neuter possidere
censeatur: quia ei postea à sequestro tradenda erit,
quæ post causæ cognitione superesse censebitur.

Necessaria est (quæ à Iudicè certis casibus fieri
potest, videlicet, si periculum sit, ne res pereat, per
fugam, per assumptionem, per dilapidationem, i-
tem si maritus ad inopiam vergat, ipsius bona pro-
dote sequestrari possint.

C A P. XXVI.

De Mandato, procuratore, Syndico.

Mandatum (est officium ab eo, qui gratis acce-
pit exequendum, quod si merces interueniat
in locationem transit. Remuneratio tamen manda-
tario facta, non est ita strictè debita, ut compensatio-
nulocis esse possit.

NB. Salarium Aduocatorum, Procuratorum
constituendum ad Iudicem pertinet.

NB. In-

NB. Inter mandantem & mandatarium conuenio interuenire debet saltem tacita.

2 Mandatarij officium est , vt mandatum fideliter exequatur, alioquin famæ periculum in cursus.

Mandans ratum habere debet, quod nomine eius à mandatario gestum est , præterquam si fines mandati excessit; nam gesta contra , vel præter formam mandati, irrita sunt. V.C. Si à me iussus equum vendere aureis 100 , vendidisti 90 . non tencor ratam habere venditionem. Si autem pluris vendidisti V.C. 110 , non censebris fines mandati transgressus ; refutendum tamen est illud, quod quanto pluris venditum, nisi dominus contentus esse videatur.

3 Mandans mandatarium indemnem seruare debet : nemini enim officium suum damnosum esse debet; nisi salario interueniat ; vnde famuli amittentes ensem in via non possunt eum exigere a domino.

4 Rei turpis nullum est mandatum.

5 Mandatum aliud est generale, aliud speciale. Generale non extendit se ad ea , quæ speciale mandatum exigunt, qualia sunt, facere alienationem, transactionem, oppignerationem ; excepto nisi generale mandatum fiat cum potestate plena ac libera V.C. Syndicis & administratoribus ciuitatum.

NB. Literæ Credentiaz , quibus generatio continetur, vt offerenti eas plena fides habeatur , non obligat scribentem; secus verò, si fides literis habenda magis specificata sit ; V.C. latori huic plene ame informato habebis omnem fidem.

6 Mandatū per reuocationē expirat, si res integras tunc

tunc autem res integra censetur, cum nondum cepit mandatarii interest; quod si negotium cœptum, revocari non potest. 2. per renunciationem. 3. morte mandantis re integra. Excipe executionem dotis, ob specialem fauorem dotis & piarum causarum. V.C. Eleemosynæ. 4. Morte mandatarii.

Procurator (qui aliena negotia mandato domini administrat) alius generalis, alius specialis; & procurator deber exhibere literas & formam mandati.

Porro procurator alius est ad lites siue iudicia (debet esse maior) alius ad negotia. Procurator ad lites non potest alium substituere, nisi id mandato continetur, aut in propria causa.

Procurator ad lites differt ab Aduocato, quia cū procuratore contrahitur, & mandati actio in eum competit, quandoquidem litem alterius absentis nomine, prosequendam sponte suscepit. Aduocatus verò obligatione mandati non constringitur, sed Clienti in Iudicio præsenti patrocinium & defensionem præstat.

Procurator nemo esse cogitur, quia uti nemo invitus contrahere cogitur, ita etiam nemo officium procuratoris fulciper cogitur; sed Aduocatus ad defendendas personas miserabiles à Iudice compelli potest, à diuitibus Salarium iustum accipit.

Irritum est pactum quod vocant de quotalitis obtentæ soluenda aduocato, videlicet ut certa pars eius, quod ex parte prouentum est procuratori cedat, certa quantitas tamen pro victoria obtenta promissa potest solui, modo id sit moderatum, & lege specificum non prohibitum.

Clericus in sacris, & beneficiatus in causa ciuili, si aliena sit, procurator vel aduocatus esse non potest,

P.P. 5 potest

poteſt tamen in caſis Ecclesiasticis, vel coram iudice Ecclesiastico.

12 Religioſi munus Aduocati omnino prohibetur, præterquam in caſis ſui monaſterii.

13 Syndicus dicitur procurator alicuius Communi-
tatis.

14 Procurator vel mandatarius, ſi ſe habeat, ut me-
rus internuncius (v.c.ad prolem baptismo ſuſcipien-
dam, ad matrimonium nomine Regis contrahendam, ſibi nullum ius aut actionem acquirit, ſed tan-
tum domino ſuo ſeu principali).

Quod ſi verò aliquis mandatum quidem ab altero habeat contrahendi, v.c. merces emendi, con-
tratum tamen nullo expoſito mandato, veluti ſuo no-
mine celebret. Talis non ſolum ius & obliga-
tionem ſibi ipſi acquirit, ſed etiam executio ſententia
in eiusdem bonis fieri ſolet: licet poſtea actione mi-
dati hoc ipſum repetere poſſit à mandante.

CAP. XXVII.

De Actione ex iuſſu, & de in rem verſo.

Contrahens cum eo qui in alterius potestate
interdum actionem acquirit aduersus domi-
num, ſive eum, qui illum in potestate habet, ſive
iuſſu, ſive de in rem verſo. Vel enim, qui in po-
teſte poſitus eſt, voluntate & iuſſu domini, patris, pa-
lati, contrahit, vel ſine eius iuſſu. Si iuſſu interdum
eſt iuſſus direc̄tus, quo caſu competit actio ex iuſſu
aduersus dominum, patrem, prælatum, in ſolidum,
quatenus iuſſit ſeu intra fines & formam iuſſionis.
Interdum interuenit iuſſus interpretatiuſ, puta,